

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžsk/74/2018
Identifikačné číslo spisu: 3017200438
Dátum vydania rozhodnutia: 26.05.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:3017200438.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne MUDr. X. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXXX/XX, XXX XX N., právne zastúpenej JUDr. MUDr. Miroslav Pavlák, advokát, so sídlom Moyzesova 1744, 020 01 Púchov, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8-10, Bratislava, o preskúmaní zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 40428-2/2016-BA z 26.09.2017, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 12. marca 2018, č.k. 14Sa/19/2017-64, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie p r e r u š u j e do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod evidenčným číslom spisu Rvp 361/2021.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trenčíne rozsudkom z 12. marca 2018, č.k. 14Sa/19/2017-64, zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala zrušenia rozhodnutia žalovanej č. 40428-2/2016-BA z 26.09.2017 (ďalej „preskúmané rozhodnutie“).

2. Preskúmaným rozhodnutím žalovaná zamietla odvolanie žalobkyne a potvrdila rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Považská Bystrica č. 29265-3/2017-PB z 06.04.2017, ktorým pobočka rozhodla, že žalobkyňa ako samostatne zárobkovo činná osoba (SZČO) vzniklo povinné nemocenské a povinné dôchodkové poistenie dňa 1. júla 2014.

3. Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením preskúmaného rozhodnutia a konštatoval, že po tom, čo žalobkyňa zaniklo poistenie k 20.01.2014, jej v dôsledku zmeny právnej úpravy toto poistenie opäť vzniklo dňa 01.07.2014. Od 01.07.2014 je SZČO osoba, ktorá dosiahla vek 18 rokov a v kalendárnom roku rozhodujúcim pre vznik alebo trvanie poistenia dosahovala príjmy z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti vo výške vyššej ako 12-násobok vymeriavacieho základu uvedeného v § 138 ods. 5. Tieto podmienky žalobkyňa podľa správneho súdu splnila. Rozhodnutie žalobkyne licenciu L1A nevyužívať napriek tomu, že o ňu požiadala, nepovažoval krajský súd pre posúdenie naplnenia materiálnej roviny postavenia žalobkyne ako SZČO za právne významné. Ďalej uviedol, že zákon je postavený na jednote poistenia fyzickej osoby, ktorá má postavenie SZČO, a to aj v prípade, že dosahuje príjem na základe viacerých oprávnení napr.

živnostenského a licencie podľa osobitného prepisu. Pri posudzovaní príjmov z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti relevantných na vznik, resp. na trvanie poistenia nie je rozhodujúce, či osoba dosiahla tento príjem zo živnosti, alebo vytvorenia umeleckého diela, resp. na základe iného právneho vzťahu. Pre vznik poistenia nie je rozhodné, že žalobkyňa nedosahovala z tejto licencie v rozhodnom období žiaden príjem, nakoľko je preukázané, že mala príjem z podnikania, a to vo výške presahujúcej 12-násobok vymeriavacieho základu uvedeného v § 138 ods. 5 zákona.

4. Rozsudok krajského súdu napadla žalobkyňa (sťažovateľka) kasačnou sťažnosťou, v ktorej namietala právne posúdenie veci krajským súdom. Uviedla, že licenciou na výkon samostatnej zdravotníckej praxe sa lekárovi nezakladá právne postavenie SZČO, pretože pre riadny výkon zdravotníckeho povolania ešte musí nadväzovať konkrétny obchodnoprávny alebo občianskoprávny vzťah. Má za to, že licencia na výkon samostatnej zdravotníckej praxe je právnym aktom, ktorý oprávňuje držiteľa na uzavretie zmluvy s poskytovateľom. Až týmto právnym úkonom a vznikom právneho vzťahu sa lekár stane SZČO. Uviedla, že nie je možné v predmetnom období považovať žalobkyňu za SZČO v zmysle zákona o sociálnom poistení.

5. Ku kasačnej sťažnosti sa vyjadrila žalovaná, ktorá s rozhodnutím krajského súdu súhlasila. Uviedla, že novelou zákona o sociálnom poistení od 01.07.2014 sa zmenila definícia SZČO. Zopakovala, že vznik resp. zánik poistenia sa viaže na dosiahnutie príjmov z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti alebo z výnosu súvisiaceho s podnikaním a s inou samostatnou zárobkovou činnosťou, ktorú SZČO dosiahla za predchádzajúci kalendárny rok. Nie je pravdou, že o vzniku povinnosti rozhodla žalovaná len na základe skutočnosti, že v roku 2013 mala žalobkyňa status SZČO. K licencií L1A uviedla, že jej držiteľ je priamo oprávnený vykonávať zdravotnícke povolanie a poskytovať starostlivosť. Žiadala kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietnuť.

6. Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 9Sžsk/74/2018 zo dňa 28.10.2019 bolo konanie v predmetnej veci prerušené do právoplatného rozhodnutia Veľkého senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp.zn. 1Vs/3/2019, pretože v tomto konaní sa riešili otázky, ktoré mohli mať význam pre rozhodnutie kasačného súdu v právnej veci žalobkyne.

7. Dňa 24.11.2020 Veľký senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 1Vs/3/2019 rozhodol rozsudkom o zamietnutí kasačnej sťažnosti, v dôsledku čoho odpadla prekážka, pre ktorú bolo konanie vedené na tunajšom súde pod sp.zn. 9Sžsk/74/2018 prerušené, a z tohto dôvodu Najvyšší súd SR uznesením sp.zn. 9Sžsk/74/2018 zo dňa 03.12.2020 rozhodol o pokračovaní v konaní.

8. Medzičasom bola proti rozhodnutiu Veľkého senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Vs/3/2019 zo dňa 24.11.2020 podaná ústavnú sťažnosť podľa Čl. 127 Ústavy SR.

9. Podľa § 100 ods. 2, písm. a) SSP, ak správny súd neurobí iné vhodné opatrenie, môže konanie uznesením prerušiť, ak prebieha súdne konanie alebo administratívne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam na rozhodnutie správneho súdu, alebo ak správny súd dal na takéto konanie podnet.

10. Keďže rozhodnutie Veľkého senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Vs/3/2019 zo dňa 24.11.2020 bolo napadnuté ústavnou sťažnosťou, pričom výsledok konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky môže mať význam pre rozhodnutie kasačného súdu v právnej veci žalobkyne, kasačný súd pristúpil k procesnému postupu podľa § 100 ods. 2 písm. a) SSP a konanie v danej veci opätovne prerušil.

11. Podľa § 100 ods. 3 SSP, ak je konanie prerušené, nevykonávajú sa procesné úkony a neplynú lehoty podľa tohto zákona. Len čo odpadne prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo, alebo uplynul čas, na ktorý sa konanie prerušilo, predseda senátu aj bez návrhu uznesením rozhodne o pokračovaní v konaní. Ak sa v konaní pokračuje, začínajú lehoty plynúť znova.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.